

[Lenger]

Undskyld, men jeg synes, vi skal have lidt på det rene, hr. justitsminister, hvad det er, fru Pia Kjærsgaard har ret i.

Fru Pia Kjærsgaard fremførte det synspunkt, at man jo bare kunne bruge injurielovgivningen. Må jeg spørge justitsministeren, om injurielovgivningen f.eks. giver mulighed for at rejse en sag, hvis en person på grund af seksuel orientering formenes adgang til en restaurant? Det er jo noget af det, som dette forslag går ud på. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om injurielovgivningen giver anledning til det, for det var jo det, som fru Pia Kjærsgaard talte om, og som justitsministeren unuanceret sagde at fru Pia Kjærsgaard havde ret i.

Jeg vil også gerne spørge justitsministeren, om injurielovgivningen giver adgang til at rejse en sag, hvis en gruppe generelt forhånes eller nedværdiges og der ikke er tale om enkelte individer, der forhånes eller nedværdiges. Er det ikke sådan, at der skal være tale om eller i hvert fald tæt på at være tale om enkeltindivider, for at man kan bruge injurielovgivningen? De to spørgsmål vil jeg gerne bede justitsministeren om at besvare, sådan at det kan blive nuanceret lidt, hvad det var, han mente, da han uden videre sagde, at fru Pia Kjærsgaard havde ret.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg tror ikke, hr. Lenger hørte rigtigt efter, for jeg refererede egentlig ganske klart, hvad injurielovgivningen går ud på. Jeg sagde udtrykkeligt: hvis der er rejst en sigtelse eller fremsat ærerørige udtalelser, kan man fra privat side rejse en injuriersag efter bestemmelserne i straffeloven, og i visse tilfælde kan det offentlige gøre det.

Det medfører jo, at i det tilfælde, der blev nævnt, med restauranten, kan jeg ikke se der er nogen basis for en injuriersag.

Det andet tilfælde ligger mere tvivlsomt. Vi kender jo lidt til den sag, som Politiforbundet har rejst, hvor der, så vidt jeg husker, var en afvigende opfattelse instanserne imellem, i hvert fald en noget forskellig stillingtagen. Så det kan jeg jo ikke svare ja eller nej til.

Jeg vil sige, at i visse tilfælde mener jeg at man igennem bestemmelserne om injurier kan rejse sager, når det er en gruppe, men

det skal vel nok være en mere afgrænset gruppe, der er tale om.

Men må jeg så spørge hr. Lenger: vil der i det hele taget efter de tilkendegivelser, jeg har fået fra ordførerne for tre partier her, være tale om, at man skal rejse sager efter den nye bestemmelse i det tilfælde, der blev nævnt med restauranterne? Jeg har forstået, at der skulle være tilbageholdenhed med at benytte paragraffen som helhed, og denne tilbageholdenhed må vel betyde, at man ikke rejser enhver sag, der kunne være tale om.

Hvis det, man ønsker, er, at det skal være i de særlig grelle tilfælde, der bliver tale om at anvende denne bestemmelse, så mener jeg altså, at det værn, man gerne vil have, ville have været tilstrækkeligt igennem den lovgivning, vi har i forvejen.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Jeg vil gerne sige tak til justitsministeren for svaret. Det var rart at få den første udtalelse modificeret noget.

Dernæst vil jeg gerne tilslutte mig de udtalelser, som hr. Torben Lund og fru Ebba Strange og hr. Bernhard Baunsgaard har fremsat om tilbageholdenhed med at rejse sager. Jeg er også en af forslagsstillerne, og jeg deler helt den opfattelse.

Det er selvfølgelig svært, som ministeren også har været inde på, at sætte grænserne – og i hvert fald at sætte grænserne, før vi står over for konkrete situationer – men i enkelttilfælde, der måske ikke skyldes nogen egentlig holdning, men ofte misforståelser, hvor der sker diskrimination, mener jeg da bestemt ikke der skal rejses nogen tiltale.

Hvis man derimod kommer ud for, at en restaurant f.eks. generelt nægter at servere for eller give adgang til personer på grund af seksuel orientering, synes jeg vi er ovre i det område, hvor vi kan tale om, at der nok må rejses tiltale.

Formanden:

Det er snart meget længe siden, vi gik over til de afsluttende korte bemærkninger.

Hr. Torben Lund har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).